

ՀԱՅՔ

ՀԱՆԴԵՍ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆ

ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ. ՆԻՒ ԵՈՐՔ, ՓԵՏՐՈՒԱՐ 15, ԹԻՒ 4 ԱՄԲՈՂՁ ԹԻՒ 148

ՊԱՅՄԱՆՔ ԲՍԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՅՔԻ տարեկան բաժանորդացիներն է երկու ամիս, կամ 10 ֆրանք, (4 րուպլի), ամեն երկրացի համար:

Հասցէ— Editor of Haik,
341 West 23rd St. New York

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Խմբագրական նշմարք.—Ռուսիոյ քաղաքակրթիւնը դեռ —Հայերն ալ կրնան շնորհիւ Քլոմտայքի ոսկեխառն հողերէն.—Հայոց համազգային կրօնական ժողով ի նիւ ծորք.—«Փարոս» ի՞նչ կ'ասէ «Տիգրիս»-ի մասին.—Երկտասարկաց երգը.—Այլևայլք.—

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ ՆՇՄԱՐՔ

Տարակոյս չկայ թէ Ռուսիոյ մասին ներկայ թուոյ առաջնորդող յօդուածը ամեն հայ ուրախութեամբ պիտի կարդայ:

Ամերիկայի հայ երիտասարդներուն համար Հայաստանէն հարսնցուններ բերել տալու մասին գրած էինք մեր նախորդ թուով: Երիտասարդ մը մեզ կը հարցնէ նամակով թէ «այս արդեօք կարելի՞ է»:

Այո՛ կարելի է: Օսմանեան կառավարութիւնը արուններուն գաղթման դէմ արգելք չատ հաներ է, բայց ոչ երբէք էգերուն:

Նաև պէտք է հասկցուած լինի թէ աղջիկ մը ուզող երիտասարդը պիտի պարտաւորի անոր ճամբու ծախքը վճարել: Ծախքին որքանութիւնը տեղւոյն հեռավորութեան համեմատ կը լինի:

Երբ երիտասարդներէն պատասխան

առնունք և հասկնանք թէ քանի հոգի յօժար է ծախքը վճարել, այն ատեն պիտի ծանուցանենք թէ որո՞ւ պիտի յանձնեն դրամը և ո՞րքան: Դրամը խմբագրութեան չպիտի յանձնեն, այլ այս մասին աշխատելու համար կազմուելիք վստահելի օտար յանձնախմբի մը:

Խմբագրութիւնն չէ կարող ամենևին առանձին նամակով պատասխան տալ անոնց որք 50 սէնթի ծախքը, արձանագրութեան համար, չեն յղեր մեզի կանխիկ:

Ասիկա մեր գաղթականութեան համար մահու և կենաց խնդիր է. տեսնենք թէ ա՞յս փորձին մէջ ինչպէս պիտի գտնուին մեր երիտասարդները: Ընդհանրապէս թէ թեթեւամիտ և անհոգ:

* *

Եթէ ճշմարիտ է թէ ոմանք ՀԱՅՔԻ խմբագրականները զանց կ'անեն և միայն այլևայլքը կը կարդան, այնպիսիներուն համար չ'արժիք ամենեւին այս թերթին բաժանորդ գրուիլ: ՀԱՅՔԻ յաւէտ հանգէս է քան թէ լրագիր: Խորհող մարդոց կ'ուզուի այն ոչ թէ շողոքորթութիւններով և հաղար ու մէկ ոչինչով զբօսնուլ ուզողներու:

Մեր Մարտ մէկի թուովը պիտի ծանուցանենք թէ քանի բաժանորդ ունինք Ամերիկայի մէջ նահանգ առ նահանգ, քաղաք առ քաղաք: Շատ հետաքրքրական պիտի լինի այդ վիճակացոյցը, և եթէ բաժանորդաց թիւը չափազանց չնչին գտնուի, ատկէ պիտի հետեւի երկու բանին մէկը—կամ ՀԱՅՔԻ արժանի չէ Ամերիկայի Հայոց, կամ Ամերիկայի Հայք արժանի չեն ՀԱՅՔԻն:

Որպէս զի այս խօսքերուն մէջ տկարութեան նշան մը տեսնել կարծելով շխենթեան մեր թշնամիները, կը յայտարարենք թէ ՀԱՅՔԻ Հրատարակութեանը պիտի շարունակուի որքան քիչ ալ լինին զայն կարգալու կարողութիւն կամ համբերութիւն ունեցողները:

* *

Վենետիկի Միւթարեան Միարանութեան ամենէն բազմաթիւն անդամներէն միայն Հայր ԳԱՐԵԳԻՆ Վ. ԶԱՐԲԱՆԵԼԵԱՆԻ Գրական գործունէութեան յիմնաւայժորէնք կատարուեցաւ անցեալ ամիս, ի վնաս Ս. Ղազարու: Գեր. Յոբելեարին մասնաճիւղն եղած է Հայոց գրականութեան պատմութիւնը: Ներհանուրէն գրած է զՊատմութիւն Հայկական Հիմ Դպրութեան, որ երրորդ տպագրութեան հասած, է և զՊատմութիւն Հայկական Նոր Դպրութեան: Ունի այդ ճիւղին վերաբերեալ ուրիշ պատուական երկեր ալ: Մեր ազգային գրական վերածնութեան անմահ հօր, ՄԽԻԹԱՐԱՅ, արժանաւորագոյն և բազմաթիւն սաներէն է Հ. ԶԱՐԲԱՆԵԼԵԱՆ, և մենք այս առթիւ կը մատուցանենք սիրելի Վարդապետին մեր Զեւոյադին շնորհաւորութիւններն յերախաղաղ սրտէ և որդիական պատկառանքով:

* *

Տիկին Բրուտեան կը գրէ մեզ թէ մանց կարծածին պէս առարկելի բան մը է Ուսարըի Հայ Տիկնանց ձեռնարկը որով կ'ուզեն որբեր բերել Հայաստանէն և տնոնք խնամել հոս իրենց ձեռքին տակ: Հոս Հայ տիկնանց խնամակալութեան ներքեւ վտանգ չկայ որ որբերը Հայերէն լեզուն մոռնան կամ ազգէն օտարնան, մինչդեռ Հայաստանի մէջ ամեն տեսակ վտանգ կայ:

* *

ՄԵՆՏԷԼԵԲԵՆՈՒԹԻՒՆ

գրեց

ՏՕՔ. Ն. ՏԱՂԱՒԱՐԵԱՆ

Ազատի գիտութիւնս (Licencie' es Sciences)

Կ. Պոլիս, Տպ. Նշան Կ. Պէրպլերեան

1898

144 էջ. գին 10 դահեկան

* *

ՌՈՒՍԻՈՅ

ՔԵՂԵՔԵՎՐԹԻՉ ԴԵՐԸ

Ա.

Եւրոպիոյ տակաւին լաւ ծանօթ է այն ցեղը որ, կ'երեւի թէ, վաղը իւր առաջնորդը պիտի լինի զէպի բարձրագոյն քաղաքակրթութիւն մը: Մեր՝ Հայոց ալ ծանօթութիւնը Ռուսաց մասին ազօտ և թերթի է: Այնքան միայն գիտենք թէ Ռուսիա բազդատարար երկտարադ ուժ մէ, բարբարոսութենէ նոր ելած: Բայց ինչ է ռուս ժողովրդի, բուն մուծիք ցեղին, հոգեկան կազմութիւնը, և երբ զարգանայ, ինչպիսի զօրութիւն պիտի լինի նա աշխարհի համար, այդ մասին քիչ բան գիտենք ու կը լսենք:

Մեր նախորդ թուով կ'աւելինք թէ Ռուսիա, եթէ Գերմանիոյ և Ֆրանսիոյ դրութեամբ զինուոր հանէ, կրնայ աւելի քան քսան միլիոն զօրք կուտել: Աշխարհ տոոր կէսն ալ երբէք տեսած չունի: Եւ ինչպիսի զօրք: Ամենէն անձնուէր, ամենէն քաջ և տոկուն զօրք: Իւր զինուորական պարտականութիւնը կատարելու համար ամենայանդուզն և անբեւակայելի զօհողութիւններն անելու ընդունակ է: Եւ զիտութեամբ կ'երթայ իրամը կը լեցուի, որպէս զի իւր շքեականց վրայէն իրեւ կամուրջէ անցնելով իւր ընկերք հաւնկն թշնամույն բերդին:

Ռուսիա ինչ նպատակի պիտի ծառայեցնէ իւր սոսկապիթխար զօրութիւնը զինուորական. արդ Խօջ այդ Փիգիքական անսահման ուժին հետ ունի՞ բարոյական խէշալ մը, հոգեկան բարձր միառնկեր, սրտի ազնիւ ներշնչումներ: Այդ մասին մեզի բաւական լոյս կուտայ Ծարճ Ուաշպլընի համառօտ բայց յոյժ շահեկան ուսումնասիրութիւնը՝ Քանթէնփորէրի Րիփլուի մէջ, որմէ կ'առնունք հետեւեալ ամփոփումը:

Բ.

Լատին և Տեւտոն ցեղերն շատ բան արած են ի զարգացում գրականութեան, գիտութեան, արուեստից, նիւթական հարստութեան և ընկերային ու քաղաքական կազմակերպութեան, բայց վրիպած են քրիստոնէական բարձր տեսակէտը իրա-

գործեցաւ անբազկային և գրայրութիւն
նշանադրութեամբ: Արդեօք բանաստօր է կար-
ծելը որպէս Ռուսք ունենալը կը պնդեն,
իմն զորոց ցեղին վերապահեալ է նոր և
բարոյական կարգի կատարելագործում
մի տալ աշխարհի քաղաքակրթութեան:
Ռուսական այս երազը չէ ամենին տրա-
նստի:

Ռուս մտելիզը, ազատ և յայտնաբեր-
ւած հարաբերութեան տակ
անդգայ, տխուր ապաւորութիւն կը թա-
ղուի Եւրոպայի ուղեւորին վրայ: Բայց այդ
գրառարին երեսօթին ներքեւ ազնիւ բան
մեր վրայ թափուի, և անոր ուսումնական
կանոններն և մենք ալ գոնէ ընդ ազատ կը
տեսնենք այդ բանին նշանները:

Մուծիզ. Կրօնական խորին զգացում
ունի: Ամեն բան, մինչև կեանքը, նուիրել
յոժար է իւր հաւատոյի համար: Բնաւոր-
ական է սուրբ և ազնիւ կեանք մը վարե-
լու, ինչպէս կը տեսնուի հերձուածելոց
ամանց վրայ: Զարմանալի անկեղծութեան
և հոգեկան բարձր սաւառնումներու օրի-
նակները շատ յաճախ կը տեսնուին անոր
վրայ: Օրինակ մը յիշենք: Տէրչի գեղ-
ջուկ մը. Սիււայէֆ անուն, իբրեւ քարա-
կոփ գործաւոր տարիներով աշխատած
էր Ս. Փէդէրպուրիի փողոցներում, բա-
ւական լաւ աւուրչէք կ'առնուր բայց
սիրտը անհանգիստ էր: Օրթոսոքս հրէ-
ցի մը կը դիմէ. սա խրատ կուտայ գեղ-
ջուկին կարգաւ զԱւետարան: Սիււայէֆ
կը գնէ այրքենարան մը և Աւետարան
ը և մեծ գծաւորութեամբ կը սովորի
կարգաւ: Կը զգայ թէ աշխարհը ուր
ինքը կ'ապրէր՝ չէր Աւետարանինը, այ-
սինքն սիրտը և տրոհութեան աշխարհ:
Կը դառնայ իւր բնիկ գեղը, նախ և ա-
ռաջ կը բաշխէ քաղաքացիականացը իւր
1,500 լուպի խնայքը: Կը պատուէ կը
նետէ իւր տոկոսով փոխ տուած առական-
րուն պարտաւորականները և կը սկսի իւր
ընտանեացը կարգաւ Ս. գիրքը և սովորե-
ցնել անոնց թէ որպէս արժան է ապրիլ:
Ապա կը քարոզէ իւր գրաւորներուն: Մե-
ռած տունը իւր 1,000 աշակերտ ունէր:
Ատիկա օրինակ մը միայն է, որ Մուծիզի
բնուորութիւնը կ'արտայայտէ: Մուծիզը
անձնագործութեան վտակ ունի: Կը
սիրէ իւր կեանքը, բայց պատրաստ է նու-
իրել զայն ի սէր հաւատոյ, կայսերա բա-
րեկամի, կամ ինչ և իցէ բանի որ իւր

խաղաղան լինի: Մահուան Կը դիմագ-
րաւ է, Սիււայէֆին կ'արհամարհէ, քաղաքը
բանի տեղ չի դնէր, թնդ անօթին բերանն
ալ կ'երթայ զիտութեամբ, իւր պարտքը
կատարելու համար: Այսպէս է նա ալ
միայն ճգնաժամական պահուն, այլ կենաց
սովորական, օրըստօրէ ընթացքին մէջ:
Պաշտօնը կը վկայեն թէ վերջին պատե-
րագրին տունն ուսուցիչները, որք
առնուած քաղաքներուն մէջ կ'օթեանէին,
ճիշդ իրենց բնականութիւնն անդամոց
ոյէս էին, մանուկներուն նմանութեամբ, և միշտ
պատրաստ օգնելու ամեն տեսակ գործի
մէջ: Ռուսիոյ կայսերութեան տարածած
թուրք գործն ալ խոտաւորեալ էր: Սքոպէ-
լէթ գործողները թուրք փախստականնե-
րու ետեւէն անգամ մը հասաւ, փրկապա-
պոյտը և Սքոպիանուպոյտը միջև: Ռուս
գինուորները, ճեպընթաց վազելով հան-
գեռն՝ վեր կ'առնուին այն երախտքը
զորոյ փախստական մայրերը ստիպուած
էին լքանել ճամբուն վրայ, և այնպէս
եղաւ որ առաջնորդող ջոկատին գրեթէ
ամեն մէկ զինուորը մահուան մը ունեցաւ
գործովալ զրկին մէջ, և վերջապէս
հարկ եղաւ գործաւորին կատեցնել զոյն
և գոնե կառքեր ու մարդիկ որ մա-
նուկներու բազմութիւնը տանէին ուր որ
կրնային խնամուիլ: Զարմանք է որ ոչ
մի մեծ ուսուցիչ երբէք նկարած է
այդ տխրալ տեսարանը:

(Հոս պէտք է ընդմիջման յոգեւածա-
գրին խօսքը, աւելցնելու համար թէ ոչ-
քան տարբեր է ուսուցիչները թուրք
գինուորէն: Հայկական ջոկատներու տունն,
ի Սասուն և այլ ամեն տեղ, քարոզութե-
ամբ վարուեցան թրքերը շատ քիչ
հայ մանուկներու հետ, որը հրացանի
բռնիցին, որը ոտնակոխ ճմլեցին, և
է՛ր զոր քաշեցին քեցեցին իւր արտա-
նաթոր մայրիկի գրկէն ու սուրին վրայ
բարձրացուցին):

Աւելորդն կը շարունակէ ցուցնելու
թէ ուսուցիչ Ռուսը այնքան և այնպէս
կը տարբերի ուսեալ ներպայայէին ինչ-
պէս և արքան կը տարբերի ուսուցիչը
կը եւրոպայի գեղջուկէն: Ռուսալ ուսուցիչ
կը հաւատայ իւր ցեղին կոշմանք, և ունի
գեղջուկին մարդասիրական բնազդներն
ու վեհ սիրտը:

Մահմետական Սլաւներն իրենց ցեղին

համար կորսուած են (ինչպէս հայ Մահմետականներն իրենց ցեղին համար խմբ.) նոցա կրօնը կարծես ջնջած է նոցա ցեղային յատկանիշները: Անոնք ամենէն մուսուլման Մահմետականներն են և հետզհետէ թողլով Պալագաններն կը զաղթեն յԱսիա: Աւստրիոյ և Պալագանեան պետութեանց Սլաւներն ազգայնութիւններու ստորաբաժանեալ են և աւելի իրենց ազգայնութեանը նախանձաւոր են քան ցեղին: Ռուսիա ի նիդալակցութիւն բերած է զՊոլկարիա, Սերպիա և Մինիէնէ կրօ, և որաւական իշխանութիւն կը հանդերձէ Մակեդոնիոյ համար: Այլ տարակոյս չկայ թէ Սլաւ պիտո տէր լինի Հարաւային Արեւելեան Եւրոպոյ: Խաղաղութեան այս շրջանը աւելի կարեւոր յեղաշրջումներ կը գործէ քան երբէք ի հանդէս բերուած են մեծամեծ պատերազմաց շնորհիւ: Հիմա շատ պայծառ կը տանենք թէ Սլաւը, ոչ թէ Յոյնը, պիտի ժառանգէ պարեւելեան կայսրութիւնը: Իսկ թէ Ռուսիա ինչ պիտի անէ զԿ. Պոլիս առնէ յետոյ, Զարն ինքն իսկ կ'անգիտէ: Սլաւական ցեղն դեռահաս է ինչպէս պիտի երևի նա երբ շարժահաս լինի, և մինչև ո՞ր աստիճան պիտի կրնայ իրացնել իւր երազներն և ծաղկեցնել բարձրագոյն և լուազոյն քաղաքակրթութիւն մը քան հարեմտեանն, զայդ պիտի ցուցնէ յաջորդ քարը: Որքան աւելի գիտակից և լուսամիտ լինի ցեղը՝ այնքան նուազ տեղի կուտայ Եւրոպական ազդեցութեանց: Ռուսիա աւելի ռուսական է այսօր քան Ազիքսանդր Բ-ի օրով: Բոպէտօնօնչէֆի բարեղէպ աներեւութացումը և ներկայ Զարին աւելի ազատական դարձերն անհամաձայն չեն որոշողէս որաւական զարգացման հետ: Ռուսիա ամ ըստ ամէնու ազ կախումն ունի Արեւմուտքէն, իմացականօրէն ինչպէս քաղաքականօրէն և վաճառականօրէն:

Գ.

Տր. Ուաշպըրնի այդ տեսութիւնը բոլոր քաղաքակրթ աշխարհի մէջ պիտի ողջունուի իւրեւ աւետիս մը: Մեր ազգին համար մասնաւորապէս միտարարական է հաւատալ այդ աւետեաց թէ ռուս ազգը ոչ միայն թուով խոշոր է այլ և բարոյապէս մեծ է ու բարի: Որքան աւելի գիտակից լինի ռուս ժողովուրդն

ինքն իրեն ու լուսաւորի, այնքան աւելի պիտի գուրգուրայ մեզի պէս թշուառ ժողովրդի մը վրայ որ նորա անմիջական հովանոյն առակ դրուած է: Ռուսիա որ կենաց ակն մը պիտի լինի ու հոս իւր վերակենդանացնող ջերմութիւնը Եւրոպոյ վրայ՝ իհարկէ պիտի հոսէ զայն մեր երկրին վրայ աւելի առատօրէն քանի որ մեր ցեղն ալ նոր կեանքի և բարձրագոյն քաղաքակրթութեան մը կարօտը կը քաշէ աւելի քան ուրիշ ազգեր:

Հոս ուրիշ խնդիր մը չօրափել կ'ուզենք հարեանցի: Ռուսական տիրապետութիւնը ոչ միայն անխուսափելի այլ և սենչալի է Թուրքոյ և Եւրոպոյ մէկմասին համար, և մեզի՝ Հայերուս՝ կը մնայ հաստատուիլ այն կարծիքին մէջ թէ զուր է երազել անկախ Հայաստան մը: Ինքեօրէն Հայաստան մը, ռուս բարերար և խնամակալ իշխանութեան ներքեւ՝ կը բաւէ մեզի: Կը յուսանք թէ այլևս Հայ մը չկայ աշխարհի վրայ որ բաւական տգէտ լինի անհրաժեշտ համար թէ թուրք իշխանութիւնը նախամեծար է քան զռուսականը:

ՀԱՅԵՐՆ ԱՆ ԿՐԵԱՆ ՕԳՈՒՏԻԼ

ՔԼՈՆՏԱՅՔԻ

ՈՍԿԵՆԱՌՆ ՀՈՂԵՐԷՆ

Զարմանալի բաներ կը պատմուին Արսեքայի Քլոնտայք գետին եղբերքէն սկի ժողովուրդ հարստացողներու վրայ: Հայերն ալ անշուշտ կ'ուզեն իմանալ այս մասին և ոմանք թերեւս ուզեն իրենց բաղդը փորձել: Տանք ուրեմն քանի մը ընդհանուր տեղեկութիւն:

Արսեքա Միացեալ Նահանգաց հողաբաժին մ'է Ամերիկայի արեւմտեան հիւսիսային ծայրը, արեւելեան Սիպերիոյ դիմաց, հիւսիսային լայնութեան 60 և 70 աստիճաններուն միջև, ամենացուրտ և դակաւորնակ երկիր: Մեր Քալիֆոռնիոյ Հայրենակիցներուն աւելի մօտ է վայրն, և թերևս անոնց մէջ փորձառուներ եղած են բաղդախնդրութեան այս նոր և զգուշիւ տապաւնիչ վրայ, թէպէտ մենք քան մը չենք լուծ մինչև այսօր:

1896 ին էր որ Քարմէք անուն դմն յառաջանալով Քլոնտայքի անժանօթ և անմատոյց ափուները առաջին փորձն արաւ

և առ իւրաքանչիւր «փառուն» հող՝ հանեց տողարի մը արժողութեամբ ոսկի։ Այս լուրը իւրօն մօտաւոր գաւառը հանելուն՝ ոսկեան շիկները շնչաւապառ վազեցին դէպի Բլոնտայք, ամեն խոշ և խուժ առ ոտն կոխելով։ Եւ իրօք եղան ոմանք որք մինչև 10 տողարի ոսկի հանեցին մէկ փառուն տղմէ։ Քալիֆոռնիոյ և Աւստրալիոյ ոսկեջերմին ամենաանհոտ ատենները մէկ թանկեղծայ հողէն հաղիւ մէկ տողարի ոսկի կը հանուէր, մինչ Բլոնտայքի մէջ մէկ թանկեղծայ արդմը մինչև քսան հաղար տողարի ոսկի կը ցած էր։ Բայց այս լուրերուն մարդիկ չատացին ի սկզբան, և ուստի քիչերը տեղերէն շարժեցան։ Երբ զարմանալի լուրերը շօշափելի հարստութեան հետ կրկին ու կրկին հասան, 1897 ին ամառը շատեր սկսան ոսկեջերմով բռնուիլ և հազարք հեւ ի հեւ վաղեցին դէպի ոսկեայ գաւառը։

Իրաւ, ուղիորներու նկարագրութեան կը տեսնուի թէ մարդ շատ հեւալու է այդ ուղևորութեան մէջ։ Պէտք է անցնիլ լճերու և գետերու վրայէն, քալել կրճերու մէջէն ուր երբեմն տիղմը ծունկի կ'ենէ, վեր մազլցիլ արափայքէ, 45 աստիճան զառիվերներ ենել, որք ուրեք ուրեք բոլորովն ուղևորայեացի կը մօտենան, և այդ ժայռերու և ապառաժներու մէջէն ճամբորդել բեռը կռնակը զարկած՝ քանզի անասուն չէ կարող բանիլ։

Մարդիկ յանձն տան այդ ամեն դժուարութիւններն իսէր ոսկեայ և ոմանք աւելի ու ոմանք նուազ վարձատրուեցան։

Ոսկի գտնողներէն զատ ուրիշ ոչ սակաւք ալ օգտեցան այս շարժումէն։ Ծամբուն վրայ հիւրանոցներ, ճաշարաններ, շատ նախնական տնտեսներ, կարկատած են նախաձեռնակ սղիներ, և օթեան կայտը հասակովք տեղ և երկու ժում կերակուր՝ ոչ անուաւելի՝ կ'արժէ օրը երեք նոյրս։ Կառքի մը տէրը օրը մինչև հարիւր տողար կը շահի։ Լճերուն և գետերուն վրայ նաւարկելու համար ամենէն աման և պղտիկ նաւակները, Բլոնտայքի մօտ հասցնող վերջին լճին վրայ՝ ամեն մէկ նաւադնացութեան համար 300 տողար կը բերեն։ Ամեն բան հաշուեցէք տաւոր համեմատ։

Կ'տեսն թէ հիմա հողերը գրեթէ բոլոր սեպհականուած են և տիրադէմ

ու ձեռնաւորայն վերադարձողներ չեն պակսիր։ Սովի լուր մ'ալ ելեր է և, որ յոռեգոյնն է, տեսակ մը մահատարածաւի զրոյց, որ օրը հինգ հոգի կը տանի եղեր։

Բայց յառաջիկայ գարնան անշուշտ մեծագոյն քան անցեալ ամառը բազմութիւն մը պիտի խուժէ դէպի Բլոնտայք և տեղ տեղ երկաթուղի և ղիւրացած ճամբաներ պիտի գտնէ—բայց թէ պիտի գտնէ՞ նաև ոսկի և որքանիք զուարթ պիտի վերադառնան, որքանիք պղծացած, զայդ չգիտեմ։

ՀԱՅՈՑ

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ԿՐՕՆԱԿԱՆ ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔ Ի ՆԻԻ ԵՈՐԲ.

Հաւաւորչական ինչպէս նաև բողոքական Հայեր, 23րդ. փողոցի եպիսկոպոսական մատրան մէջ մէկտեղ եկան Փետր. 6ի կիրակին, և Հայր վաղինակ ծ. վ. Սիսակեան պատարագեց ու քարոզեց խօսեցան Պատուելիք Յակոբեան, Սողոյեան և Հայկունի, Տեարք Կիւլպէնկեան և Թուշանճրան և Տր. Տատրեան, ամենուն տլ նիւթը լինելով քաղաքիս Հայոց Բարեգործական Ընկերութիւնը։ Ներկայ էին իրր 800 Հայեր, երկու սեռէն։ Թերևս Հայոց մեծագոյն ժողովն էր դա որ վերջին տարիներս երբէք եղած էր նիւ Երբ մէջ։ Լրագիրներն ևս տեղեկագրեցին զայն։ Հանգանակութիւնը չկրցաւ թէն՝ ի չգոյէ ժամանակի՝ ամբողջանալ, հասաւ իրր 800 տողարի։ Ահաւաստիկ ցուցակը։

Տեարք

Կ. Կիւլպէնկեան և Յ. Թուշանճեան 100 տկան տողար.—Եարսըմեան, Չատըրճեան 50 տկան տողար.—Տր. Տատրեան, Երզրէքեան, Տիկին Քսոսիկեան, Տիկ. Թուշանճեան, Տ. Պետիկեան, Դէլֆէյիան, Տանշեան եղբարք, Չամալեան, 25 տկան տողար.—Տ. և Տիկ. Գալստեան 55 տողար.—Տիկ. Երզրէքեան և որդի, 20 տողար.—Տ. և Տիկ. Հիւրմիւզ 15 տ.—Փուշմանեան եղբարք, Տիկ. Տատրեան, Մեկրիտոս Գթածեան, Եղբարք Շահպազեան, Տիգրան Մեծիկեան, Սինան, Թագւոր Պարտիզպանեան, «Հայք»ի Սմբագրութիւն, 10 տկան տողար.—Օրիորդ Տատրեան, Արզումանեան, Գրիգոր Փափազեան, Յարութիւն Կիրտիոսեան, Արմենակ Բիթապեան, Յակոբ Մեկրիտեան, «Տիգ-

րիս»ի վարչութիւն, Ստրգիս վահանեան,
Մանուկ Տէրոյեան, Յովսէփ Փափաղեան,
Գաբրիէլ Սվազլեան, Սիմոն Պոյաճեան,
Կիրակոս Պոյաճեան, Յովհաննէս Մանուէլ-
եան, Համարձուժ Ստեփանեան, Նահա-
պետ Մարութեան, Կոնստանտին — Կիրակոս
Արամեան, Փափաղեան, Սլիւսեան, Գրի-
գոր վահանեան, Աւետիս Տէսթէյան,
Պետրոս Թորոսեան, Զակարիա — Մարտի-
րոս Զենոբեան, Յովհաննէս Թէր-
զեան, Արթուրեան, Հայ ոմն, Գրիգոր Խա-
չիկեան, Կարապետ Սվազլեան, Զօյեան,
Ղազարեան, Մարութէ Մարութեան, մէյ
մէկ տղար:

«ՓԱՐՈՍ» ԻՆՉ Կ'ԱՍԻ

«ՏԻԳՐԻՍԻ» ՄԱՍԻՆ

«Այս օրերս (կ'ասէ «Փարոս», խօսե-
լով դիւրին մրցանակներու վրայ) նոր
աշխարհի մէջ նոր հրատարակուող թերթ
մը բանաստեղծութեան մրցում մը կը
հաստատէ... Լաւագոյն բանաստեղծու-
թեանց հեղինակներէն առաջին երեքին
մասնաւոր նուէրներ պիտի տրուին լրագ-
րին վարչութեան կողմէ. առոր ալ ըսե-
լիք չկայ:

Առանց բանաստեղծ ըլլալու հետա-
քըքրուեցանք սակայն մրցման պայման-
ներն աչքէ անցունել:

Քերականական կամ Զեղուի սխալներու
երկրորդական կարեւորութիւն պիտի տրուի
Ուրեմն անկիւնի նպարաւաճառը կամ
չըջուն տէսթամնի մը պիտի կրնան ամե-
րիկեան թղթատարին յանձնել իրենց
ներշնչումները, մրցանակի ակնկալու-
թեամբ: Հապա, միայն թէ... Լաւագոյն
կ'ընէք կարգալով յաջորդ պայմանը:

Այս մրցման մասնակցելու համար մրցա-
նիցք պարսին քաժանորդագրուիլ լրագրոյ...
և սոյն առթիւ եղած ծախքերը (°) հոգալու
համար դրկելու են մեզ մէջ մի քանաստի-
ծութեան հետ 10 սէնթի մամակադրում:

Արեւելքցիի ու Եանքիի հնարամտու-
թիւնը միացած, (կր խորհրդածէ ՓԱՐՈՍ,) աւելի
ճարտար միջոց մը չէին կրնար
գտնել... Բաժանորդ ճարելու համար
Պակաս ըլլան ասանկ մրցանակները որոնք
բանաստեղծութեան ու գրական մրցումի
խէտքը կ'աղտոտեն:

ՓԱՐՈՍ, Թիւ 65

ԵՐԻՏՍԱՍԱՐԴԱՑ ԵՐԳԸ

Ո՞վ է նորէն որ գլխացաւ
Ինծի կուտայ՝ ա՛յ անխուս.
Տու՛ր կ'ըսէ տու՛ր երկու տղար,
ՀԱՅԻՆ ԲԱԺՆՈՐԴ ԳՐԱԷ ԴՈՒՆ ԽԼ:
Երկու՛ տղա՛ր, ծօ գու՛ն խենթ ես
Թէ գիտ խենթի տեղ կր դնես:
Կարծես փարան փողոցներէ՞ն
Ես աս երկրին մէջ կը ժողվեմ:
Ինչու՞ն պէտք է վիճակագիր,
Հայ ու՞ր գառուի, ու՞ր չի գտուիր,
Ամուսնացիր, կե՛ր, մի՛ ուտեր,
Ս՛ղ, ջու՛ր, բաղի՛ք, պարա՛ւս խօսքեր:
Ուտել փիլաֆ, ճիւղիլ պիրա,
Իմ գործիս ա՛ս շատ լաւ կուգայ.
Զեռքս ի գրպանըս կը խոթեմ,
Տոյար մ'երկուք դուրս կը հանեմ:
Տոյար մ'երկուք ՀԱՅԻՆ համար,
Ի՞նչ կ'ասես շա՛տ շատ է աղբա՛ր:
Շատ է, քիչ է, ի՞նչ և իցէ.
ՀԱՅԻՆ ԳՐԱԷ ԻՄ ԳՈՐԺՐԱ ՉԷ.
Թող տան ինծի մի գուլ գանակ,
Ջարդ բուրդ անեմ թրքաց բանակի:
Բայց գրուէ՛ դու՛ն, թող «Հայք» քեզ գայ,
Ես ալ կարգամ, դու՛ն ալ կարգայ:
Նախ ես, վերջ դու՛ն, ծօ ի՞նչ կ'ըլլայ,
Երբայրութիւն միթէ չկայ.
Թի՛րա լա՛ւ, լա՛ւ, լա՛ւ, լա՛ւ...

ԵՅԼԵԻԵՅԼԵ

Բարեկամ մը կը գրէ Թրոյին—

«ՀԱՅԻՆ պատուակալ գործակալը
լաւ կ'աշխատի հոս, բայց այս թերթէն
օգտուելու կարող գլուխներ շատ չի գտ-
ներ. Հայերս կ'երեւի թէ մեր եղածէն
շատ աւելի յառաջագէժ կարծեր ենք
մենք մեզ»

Ուրիշ մը կը գրէ Լուկին—«Թերթե-
րու համեմատական արժէքը գիտցողներ
չկան շատ. բան մըն է կ'երթայ»

ՄԵԱԿ, նոր տարւոյ առթիւ խօսելով
հայ մամուլի նիւթական վիճակին վրայ,
կը ցուցնէ թէ շատ մը լրագրիւններ տար-
ուէ տարի աւելի նեղր կ'ընան ու կը
քայքային փոխանակ աւելի ամրալու:
«...Երբ աղքատ է Հայոց մամուլը, կը
նշանակի աղքատ է Հայկական միտքը:
...Չէ կարելի ամեն բան պահանջել գը-
րողներից: Հառարակութիւնն էլ ունի
պարտականութիւններ»

Տիրար Նչիկեան կը դրէ մեզ Ֆրէզնոյէն թէ տեղւոյն Հայոց վիճակագիրն մեզ յղելէն յետոյ բաւական Հայեր գնացեր են հոն ուղղակի Տաճկաստանէն, մեծ մասամբ ընտանիքով, որոց թիւը կը հասնի 50 ի, այր, կին, մանուկ: Կը խոստանայ Տ. Ն. նորէն գրել մեզ այդ գաղութի վրայ:

ՀԱՅԻի պատասխաններ.

Մ. Թ.—Պրիմիորթ.—Ստացայ Ձեր նամակն և պարունակութիւնն: Շան լաւ:

Արմէն, Պոսթոն.—Եթէ կ'ուզէք որ ձեր քննադատութեանը պատասխանելու պատիւն անենք, հաճեցէք տեղն ի տեղը նշանակել թէ ո՞ր տարիներէն ո՞ր թիւերէն քաղած էք ձեր քննադատած իւրաքանչիւր խօսքը:

Կ.Պուսէն կը հեռագրեն Յսւնուար 29 ին թէ շարժի ցնցումներ զգացուած են հոն այն գր:

Յռանսայում հակահրէական յոյզք կը շարունակուին:

Հեռագիր մը կը գումծէ թէ Պալըզ-հիսար շարժէն աւերակ դարձեր է: Բոլոր մզկիթներն, բանտք և հանրային չէնքեր և տներու մեծագոյն մասը հիմնայատակ են եղեր:

Փետր. 3 թուակիր հեռագիր մը կ'առէ թէ Գէորգ իշխանին կրեաէի կառավարիչ կարգումը պահանջող ռուսական ծանուցագիրն այնպիսի խիստ ոճով դժուարած էր որ Ռուսիոյ դեսպանը, զայն հաղորդելէ առաջ, հարկ դատեր է հեռագրել ի Բեդէրպուրէ և կառավարութեանը վերջին կամքը հարցնել: Կոմս Մուրադի-էֆ, Արտաքին Գործոց Նախարար, պատասխան է տուեր թէ Ձարին անյեղլի որոշումն է որ Գէորգ իշխանը անուանուի:

Սուլթանին և Ուիլեամին միջև ամենատեսաւ բարեկամութիւն կը տիրէ: Փատիշահը կայսեր նուիրեր է Երուսաղէմին մէջ այն տեղը ուր գերման եկեղեցի մը պիտի յինուի: Գարունը Գերմանիոյ կայսրը յերուսաղէմ ուղարկ պիտի երթայ և մղտեսի կապ հաճի պիտի լինի:

Հէրալտի թղթակից Պատ. Հէփուօրթիւր ուղեւորութիւնն աւարտած է ի Թուրքիա և իւր վերջին նամակներն հրատարակած: Թէև ունի սխալներ և թերի տեսութիւններ, բայց խելգբան կասկածուածին չափ գէշ չեղաւ ամբողջութիւնը: Հայոց դիւցազնական համբերատարութիւնը և մարտիրական ոգին կը հռչակէ և անվախ կը յայտարարէ թէ Օսմանցին չէ կաթող բարեկարգել իւր երկիրը:

Պուլկարական գործակատարն ծանուցագիր մը ներկայացուցեր է Դրան՝ բողոքելու Իւսքիւպի մէջ 592 Պուլկարներու կալանաւորմանը դէմ, որոց ոմանք չարաչարուելով մեռած են ի բանտի: Ծանուցագիրը ստիպողաբար կը պահանջէ որ հարստահարութիւնն անմիջապէս դադրի, որ զինուորները քաջուն այն տեղերէն, և որ այսինչ սպայք պաշտօնանկ լինին: Այս կծու ծանուցագիրը մեծ յուզմունք պատճառեր է թուրք նախարարութեան մէջ:

Սէյֆուլլահ փաշա 2000 զօրօք և երկու թնդանօթով գնացեր է Լուկարիցա գիւղը, Թրիքալայի մօտ, յոյներէն տուրք բռնի հաւաքելու: Փիւղացիք կրակով պատասխաներ են: Կռիւը յաջորդ օրն ալ կրկնուեր է:

Տր. Ճէյմս Անճէլ, Ամերիկայի դեսպան, և Պառոն Յոն Բալիչէ, աւստրիական դեսպան, ի միասին այցելելով ի Դուռն՝ փոխարինութիւն պահանջեր են այն անիրաւութեան զոր Հալէպի թուրք իշխանութիւնը գործեր են տեղւոյն ամերիկեան հիւպատոսին դէմ, որ աւստրիական հպատակ մ'է:

Տ. Ջինովիէֆ, Ռուսիոյ նոր դեսպանն ի Կ. Պոլիս, Հայաստանի վերաբերութեամբ կորովի լեզու մը կը գործածէ և Դրան կը հասկցնէ մինչև անգամ թէ Ռուսիա թերևս հարկ համարի գրաւել երկիրն եթէ Քրդերն չսանձահարուին:

Պարսից Շահը սպաննելու դաւակցութիւն մը երեւան հանուեր է ի Թեհրան:

« ՀԱՅ Ք »-ի

ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ ԿՈՐԾԱԿԱՆՆԵՐԷՆ

Յատկապէս կը խնդրենք որ իրենց
ջանքերուն արդեանց մասին խմբագրու-
թեանս գրեն:

* *

ԾԱՆՈՒԹ ԳԻՐՆԵՐ

Հայքի խմբագրատունը կը գտնուի
ծախու հետեւեալ զրքերը:
(Գիծը չընդունած՝ չենք կրնար
գիրք ուղարկել):

- Աստուածաշունչ գիրք, պատկերազարդ,
գրարար, մեծ հատոր 11 տուր:
- Բառգիրք Հայկադեան, Հայերէնին դէմ
յուն, լատ, պրտկ, ևն. բառեր դըր-
ուած, և ընտիր մատենագիրներէ օրի-
նակներով բացատրուած. շքնազագիւտ
և հոյակապ գործ, երկու ահագին հա-
տոր, կազմեալ. գին 40 տուր:
- Անիի Աւերակք, 40 լուսանկար կրկնա-
պատկեր, Բիւրքնեանի, սղէրիօքորով
դիտելու, գին 8 տուր:
- Nippur (տես Հայք, Թիւ 1, 1898). եր-
կու հատոր, գին 5 տուր:
- Միլտոմիլի Կորուստ Դրախտին, պատկե-
րազարդ, գրարար, 2 տուր:
- Ռաֆֆիի Խաչադոյի Յիշատակարանը.
2 տուր:
- » Խամսայի Մեղիքութիւնները,
1 տուր ու կէս:

Հետեւեալ զրքերը 50 ական սէնթի են.

Եղիշէ. — Աչըդ Զիվանի երգերը. —
Արուեստ Ատենախօսութեան. — Մանրէա-
բանութիւն. — Մարգարան. — Համառօտ
Ընդհանուր Պատմութիւն, Միջին Դարու
— Ընդհ. Պատմութիւն Կարգեգոյնացւոյ,
Յունաց, Հռովմայեցւոյ և Հայոց, ի մի
հատոր. — Գիրք գրելու Արուեստը:

* *

ԹԱՆԿ ՀՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Հին ձեռագիրներ (manuscripts) և
դրամներ կը գնենք, ինչպէս և ուրիշ
պատուական հնութիւններ: Մեր վաճա-
ռատունն է թիւ 390 5th Ave., Նիւ Եորք.

ՏԻԳՐԱՆ ՔԵԼԵՎԵԱՆ:

* *

ՀԱՅ ՆԿԱՐԻՉ

Մ. Գ. ՍԵՐԱՅԼԵԱՆ,

ARARAT FINE ART STUDIO,

Տնօրէն Արարատեան գեղարուեստա-
կան արուստանոցին (Studio) ի Շիքալօ
կը ծանուցանէ թէ ամեն տեսակ կենդա-
նագիրներ և տեսարաններ, սե կամ գու-
նաւոր բէսթէլ, ջրաներկ և իւղաներկով
կը պատրաստէ, լուսանկարէ կամ կեանքէ
օրինակելով. արտասահմանի Հայեր ևս
կրնան թղթակցել:

Հասցէ

M. K. Serailian
42 Central Music Hall,
Chicago, Ill.
U. S. A.

Մետաքսէ գործուածներու մոր հաստա-
տութեամբ: Ֆռանսայի Լիյոն քաղաքի
Duplan & Co. տնուն տունը Ամերիկայի
մէջ, ի South Bethlehem, Pa., հող գնած է,
ուր մետաքսի գործարան մը հիմնարկելու
վրայ է, առ այժմ 200 հենքով, որ 400
կամ 500 ի պիտի բարձրանայ եթէ գործե-
րն լաւ երթան:

* *

Ե. Մ. ԳԵՐԵԱԿԻՕ.ՋԵՆՆ

Տունը կը վաճառէ օսմանեան ու-
կալով փոխանակագիր Կ. Պօլսոյ վրայ: Քա-
ղաքէս հեռու գտնուողք կարող են գրա-
մը շրկելով փոխ-գիրը ստանալ:

Փոխ-գիր կը տրուի մեծ թէ փոք.
գումարներու համար, ի տես վճարելի:

Հասցէ—

A. & M. KARAGHEUSIAN,

71 Wall Street,

New York, N. Y.

Տ Պ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն
Մ. Ս. Գ Ա Ր Ի Է Լ Ն Ա Ն